

Temppelin avoimien ovien päivät

Svetan oli innoissaan siitä, että hän pääsisi sisälle temppeliin!

Carolina Marín
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Svetan oli innoissaan. Hänen perheensä oli muuttamassa Argentiinasta Yhdysvaltoihin. Ja nyt oli vihdoinkin aika nousta isoon lentokoneeseen!

Svetan katsoi ulos ikkunasta, kun kone nousi ilmaan. Hän mietti, millainen hänen uusi kotinsa olisi. Kaikki olisi erilaista. Uusi talo. Uusi makuuhuone. Uusi naapurusto. Ja hän tapaisi uusia ystäviä! Svetan oli innoissaan.

Svetan tiesi myös, että hänen uusi kotinsa oli lähellä temppeliä, joka oli juuri rakennettu valmiiksi. Argentiinassa temppeli oli kaukana. Hän oli nähnyt sen vain kuvissa.

Svetan kääntyi mammin puoleen. "Luuletko, että pystymme näkemään temppelin lentokoneesta?"

Mami hymyili. "Enpä usko. Mutta näemme sen pian."

Svetan hymyili takaisin. Mami ja papi sanoivat, ettei temppeli ollut vielä auki. Mutta pian olisi avoimien ovien päivät. Se tarkoitti sitä, että ihmiset voisivat mennä sisälle katsomaan sitä ennen kuin se vihittäisiin käyttöön. Ja Svetanin perhe oli menossa avoimien ovien tilaisuuteen! Hän malttoi tuskin odottaa, että näkisi temppelin oikeasti.

Muutamaa tuntia myöhemmin Svetan ja hänen perheensä olivat uuden talonsa luona. Tekemistä oli paljon. Svetan auttoi laatikoiden purkamisessa ja siinä, että heidän kotinsa saatiin näyttämään kauniilta.

Avoimia ovia edeltävänä päivänä he istuivat olohuoneeseen juttelemaan.

"Temppeli on Herran huone", mami sanoi. "Kun olemme sisällä, meidän täytyy olla kunnioittavia. Tiedätkö, mitä se tarkoittaa?"

"Puhua hiljaa, jotta voimme kuulla paremmin Pyhää Henkeä?" Svetan kysyi.

"Juuri niin", mami sanoi. "Me voimme oppia paljon, kun olemme temppelissä."

Svetan nyökkäsi. Hän halusi olla kunnioittava, jotta hän voisi tuntea temppelissä Pyhän Hengen.

Seuraavana aamuna Svetan nousi varhain. Hän pukeutui pyhävaatteisiinsa. Pian oli aika lähteä.

Svetanin perhe tuli temppelin luo. Ihmiset auttoivat heitä laittamaan kenkensä päälle pienet muovisuojat.

"Miksi he panivat nämä pienet suojat jalkoihini, mami?" Svetan kysyi.

HERRALLE PYHITETTY HERRAN HUONE

"Koska temppelin sisällä kaikki on uutta ja puhdasta. Haluamme pitää siitä huolta."

Eräs nainen toivotti heidät tervetulleiksi. Hän luki temppelin oven yläpuolella olevat sanat: "Herralta pyhitetty – Herran huone."

Svetan piteli mamia kädestä. He astuivat sisään. Kaikki näytti hyvin kauniilta! Ehkä taivas tuntui juuri tältä.

"Katso!" Svetan kuiskasi. Hän osoitti maalausta. "Tuossa on Jeesus!"

Kun he olivat valmiita, Svetan oli onnellinen. Hän oli kiitollinen siitä, että hän saattoi mennä sisälle temppeliin. Hän halusi mennä jälleen temppeliin, kun hän olisi vanhempi. ●

Kuinka Svetan valmistautui menemään sisälle temppeliin?